

gere, har Dansk Folkeparti så regeringens opbakning til det?

Til sidst vil jeg sige, at vi ikke har tilsluttet os nogen aftale, som Dansk Folkeparti har indgået med regeringen. Tværtimod har vi indgået en aftale med regeringen, og det var det, der var vores udgangspunkt for at indgå den aftale.

Men jeg vil godt have, at hr. Jesper Langballe svarer på: Hvorfor skal man vente indtil den 1. maj?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg er da så meget bekendt med forretningsordenen, at jeg er udmærket klar over, at beslutningsforslaget ikke er fremsat i dag, men derfor synes jeg alligevel, at timingen, undskyld jeg siger det, er lidt uelegant. Det kunne jo f.eks. have indgået i snakken i den forligskreds, der blev enig i går, og så kunne man være gået til Dansk Folkeparti som en anden forligspartner og have sagt: Hvad siger I til det? Men lad det nu ligge.

Kl. 16.15

Fru Bundsgaard spørger, hvorfor de skal vente. Nu er det jo sådan, at når man fremsætter en påstand eller fremkommer med et forslag, så er det en selv, der bærer bevisbyrden. Så jeg vil vende spørgsmålet om og spørge: Hvorfor i alverden skal de ikke vente? Hvorfor er det så fuldstændig afgørende, at folk, der vil have en familiesammenføring, ikke må vente i 3 måneder, indtil EU-udvidelsen efter de gældende aftaler og ordninger, der er lavet, træder i kraft? Det er da os andre, der må spørge om det.

Til sidst vil jeg lige sige, at vi kan skændes til dommedag om, hvem det er af os, der har indgået en aftale med integrationsministeren, som kan sidde dernede og grine af hele den tummel, men sagen er jo den, at vi havde siddet i 4-5 timer henne i Holbergsgade, og embedsmændene løb ud og ind og lavede nye koncepter, og tingene flyttede sig, og lige bagefter – det kunne man simpelt hen se i fjernsynet, for der var stillet et tv-kamera op ved siden af fru Anne-Marie Meldgaard – ringede telefonen: Vi har en aftale med Dansk Folkeparti. Jamen det var da dejligt, sagde hun. Og så var den i orden. Men skidt nu med det.

Vi har en aftale med regeringen. Socialdemokratiet har en aftale med regeringen. De to aftaler er faktisk identiske. Hvorfor synes fru Bundsgaard nu, at det er en aftale, man bare så-

dan kan springe fra, når man får et nyt indfald, som egentlig ikke har den store betydning?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg er da glad for, at hr. Jesper Langballe rettede sig selv to gange i dag.

For det første med hensyn til at det her beslutningsforslag selvfølgelig ikke er fremsat i dag, hvor hr. Jesper Langballe måtte korrekse sig selv, og for det andet med hensyn til den aftale, som vi har indgået med regeringen. Vi har indgået en aftale med regeringen. I har indgået en aftale med regeringen. Vi er ikke kommet luntende efter Dansk Folkeparti. Det har vi bestemt ingen intentioner om.

Når jeg hører hr. Jesper Langballe, hører jeg, at det er i orden med det bureaukrati, der er forbundet med, at man skal søge om familiesammenføring. Selv om vi ved, at de her mennesker får ophold pr. 1. maj.

Jeg synes, hr. Jesper Langballe skulle følge ministerens ord og sige: Jamen der kan da være en god idé i det her, lad os prøve at se på det under den videre udvalgsbehandling. Der synes jeg, ministeren sagde noget, der var meget rigtigt, i stedet for hr. Jesper Langballes indfaldsvinkel, som bare er: Nej, det er ikke nogen god idé, de må vente. Hvorfor de må det, kan hr. Jesper Langballe ikke rigtig svare på, men det er der selvfølgelig ikke så meget nyt i.

Jeg synes, hr. Jesper Langballe skal komme op og svare på: Hvorfor skal vi have det unødige bureaukrati? Hvorfor skal vi have mennesker, der venter, når de nu heldigvis bliver optaget i vores fællesskab pr. 1. maj 2004?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Blot til opklaring af den sidste del af den lange forhandlingsfase vedrørende udlændingeloven.

Ved den næstsidste forhandlingsrunde mødtes jeg først med det ene parti og derefter med det andet. I den sidste forhandlingsrunde mødtes jeg først med det andet parti og derefter med det ene. Da det viste sig, at alle tre partier kunne enes om en tekst, var forliget i hus, og det synes jeg alle tre partier har ære af.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det sat på plads.

Fru Karen J. Klint for en kort bemærkning til hr. Jesper Langballe.